

gang der er nogle, der foreslår at etablere nye beboelser med f.eks. butiksarealer i stueetagen, er svaret nej. Hvis kommunerne endelig kan se det fornuftige i det, så har vi en miljø- og energiminister, som rask væk er parat til at nedlægge veto.

Eksempel nummer to: I Århus har vi et stort hul midt i byen, hvor der engang lå en stor ejendom, der brændte ned, og manden blev dømt for ildspåsættelse, osv. Det ligger 5 minutters gang fra Hovedbanegården, det ligger 3 minutters gang fra rutebilstationen, det ligger i absolut midtbyen. To gange har byggekonsortier foreslået, at der på den grund blev etableret boliger med butiksmuligheder i stueetagen.

Begge gange har miljø- og energiministeren nedlagt veto, for det var der jo ikke behov for. Det skete, til trods for at man forbryder sig mod ønsket om, at det bliver etableret i nærheden af offentlige transportmidler – det må man sige er tilfældet her – til trods for at man forbryder sig mod det andet ønske, nemlig at det er i midtbyerne frem for det store butikscener ude på markerne, hvor folk skal køre ud i bil. Der er ingen logik i det, ud over at der sidder et Miljø- og Energiministerium med planlægningsmyndighed, som bliver misbrugt til at forhindre mange af de gode initiativer, som rent faktisk kunne have resulteret i langt flere kvadratmeter.

Når der er flere kvadratmeter, så falder kvadratmeterprisen, så sker der et ryk. Hvis en by etablerer flere ejerlejligheder, så flytter de, der har råd til at købe de ejerlejligheder, ind i ejerlejlighederne og lediggør et billigere lejemål, som betyder, at de, der ikke har den store økonomi, også får en chance.

Men, og der er et men, ud over den lange diskussion, der har været i dag om, hvorvidt pensionskasser kan gøre en større indsats og har mulighed for det, er det også min opfattelse, at boligselskaberne og de penge, de har, skal gøres aktive. Men der er en lang række ting, der forhindrer det i at blive tilfældet.

Boligselskaberne har i øjeblikket en politik, hvor de under den overskrift, der hedder »Boligadministration« flår de forskellige lokale boligafdelinger for ganske mange penge. Når andre så går ind og tilbyder, at de kan overtage ejendomsadministrationen og spare tusindvis af boligejere for millioner af kroner, ja, så bliver det ikke til noget.

Et konkret eksempel: En af DAB's afdelinger i Nordsjælland ønskede at blive frigjort, og de ønskede ikke længere at have DAB som admini-

strationselskab. Hvad skete der? Ja, DAB meddelte, at hvis det skulle være tilfældet, så skulle den kommunegaranti, der ligger på 90 mio. kr., indfries, hvorefter kommunen sagde til det lokale boligselskab: I har at blive hos DAB, som jo så har fuldstændig fri adgang til at forhøje administrationsomkostningerne.

Den 7. maj 2001 kunne man læse i Berlingske Tidende, at det selskab, der hedder Kuben, altså det gamle fra Bikuben, tilbyder at gå ind og give millionbesparelser ved at overtage ejendomsadministrationen. Men alt for ofte kan det ikke lade sig gøre, fordi man har den slags usaglige bindinger.

Hvorimod DAB jo har helt andre – efter deres mening – vigtige ting at bruge deres penge til. De skriver ellers så flot i deres formålsparagraf, at hovedformålet er at bygge og administrere almennyttige boliger, men så praler de med, at de allerede siden 1950'erne også har bygget kulturhuse, sportshaller og alt muligt andet.

Det, de glemmer at prale med, er, at i et eller andet naivt håb om, at de borgere, der bor der, føler, at det er et rigtig godt sted, er de begyndt at indføre alle mulige andre ting, der er boligselskaber totalt uvedkommende.

Man har lavet et såkaldt beboerkort. O.k., de skriver, at det er, for at man kan legitimere sig. Det er åbenbart sådan en slags Personenaussweis, man skal have for at bo de pågældende steder. Men nej, det er det ikke. Det er, så man kan få rabat, når man køber nye biler, når man skal have rustbeskyttet sin gamle bil, så man kan få rabat, når man skal have telefon og Internet, når man skal købe symaskiner og radio/tv-udstyr, ferierejser og kroophold.

Mit spørgsmål til ministeren er: Hvorfor skal et selskab som DAB tvinge de lokale afdelinger til at bruge dem som administrationselskab, opkræve millioner i administrationsgebyrer, og det, de så kan bruge pengene til, er, at man kan få repareret sin bil billigere og købe kroophold? Det er efter min opfattelse fuldstændig ude af proportioner.

Det seneste, de gjorde, var, at de forhøjede huslejerne med 17 pct. Og for at folk ikke skulle blive alt for tossede over det, så omdelte man sammen med huslejeforhøjelsen en kagebog udgivet af DAB, der hedder »Den lille almennyttige kagebog«. Så havde folk jo syn for, hvorfor de skulle betale 17 pct. mere i husleje. Det skulle de, fordi de fik en firefarvet tryksag om, hvordan de kan koge pastaretter. Det er eksempler på, at der